

med fine minneord fra besteforeldre, tanter og onkler, oldeforeldre og go'damene på St.Olav. Tungt var det å høre den såre gråten til alle de som så gjerne ville bli kjent med Isak og følge hans ferd i verden. En grusom dag, men samtidig en verdig avskjed for "kjempen" vår. Det hele var en uvirkelig situasjon, vi skulle ta med kisten med Isak og gravlegge han ved den samme kirken som vi hadde giftet oss i tre år tidligere.

"Isak vil alltid være i våre hjerter. For oss vil han være Verdens tøffeste Isak bestandig".

Etterpå

I tiden etterpå hadde vi mer enn nok med oss selv, og følte at vi fortsatt levde i den boblen som vi forsvant inn i på sykehuset. Vi var heldige og kom i kontakt med en psykolog på St. Olav allerede før vi fikk den siste triste beskjeden om Isaks tilstand. Det hjalp oss mye, selv om vi var helt tomme for krefter etter en samtale med henne. Det var så utrolig godt å få prate om Isak med noen som hadde sett lignende tilfeller før. At hun i tillegg hadde møtt Isak og sett hva vi hadde mistet, varmet hjertene våre ekstra mye, og det gjorde det enklere for oss å prate om han.

Ønske om et nytt svangerskap begynte tidlig å melde seg. Skulle vi våge eller var våre sjanser oppbrukt etter to spontanaborter og Isak? Under en oppfølgingsamtale med legen på St. Olav fikk vi full oppbakking på å satse en gang til. Og etter 4 måneder oppdaget vi en ny spire i magen. Svangerskapet gikk fint og vi fikk tett oppfølging hele veien. Terminen ble dødsdagen til Isak, men det ble keisersnitt. Den 11. januar 2008 kom lille Pernille til verden. En ny epoke startet og livet smilte til oss igjen. Pernille skal få bli kjent med Isak gjennom bilder, video, besøk på kirkegården og våre historier om den tapte storebroren som hun dessverre aldri fikk møte.

Nye kontaktpersoner i LUB

Vil bruke erfa

- Hvis noe positivt kan komme ut av tapet av Isak, må det være at vi selv kan bidra når andre trenger å treffe noen som vet hvor tung veien er, sier de ferske kontaktpersonene Line og Stig Negård fra Trondheim.

- Hvis Isaks liv kan få bety noe for andre gjennom frivillig sorgstøttearbeid, har hans liv fått en betydning, sier de ferske kontaktpersonene Line og Stig Negård fra Trondheim.

Sammen med 14 andre har Line og Stig Negård gjennomført Landsforeningens opplæringsprogram for frivillige sorgstøttepersoner (kontaktpersoner). Helgen 4. – 6. september ble andre og siste kurshelg i Grunnkurs i frivillig sorgstøttearbeid arrangert. På kurset ble den støttende samtalen satt i fokus; hva kjenneretegner en god samtale og hvordan kan egen historie og erfaring være både en styrke og risiko i møte med nyrammede foreldre? Over to helger har Line og Stig reflektert over egne opplevelser og blitt utfordret på hvordan sorgstøtte og oppfølging handler om å se den sørgende og hvordan sorgen påvirker og endrer hans/hennes sosiale relasjoner. Nå er Line og Stig blitt kontaktpersoner i LUB og klare til nye utfordringer.

Hvordan opplevde dere dette kurset?

- Vi opplever å ha blitt tryggere på det vi skal gjøre, vi er ikke i tvil om at vi har noe å tilby! Å miste barn er dessverre en unik og dyrekjøpt erfaring som er av uvurderlig betydning å få dele

ringen til noe positivt

med andre etterlatte, sier Line før Stig utdyper:

- Hvis Isaks liv kan få bety noe for andre gjennom frivillig sorgstøttearbeid, har hans liv fått en betydning. Dette er en måte å realisere Isak på for oss som foreldre, sier Stig tankefullt.

Øvelser og refleksjon

Line og Stig har selv kjent på kroppen hvor viktig kontakten med andre foreldre er i sorgprosessen etter at et barn dør.

- Gjennom kontaktpersonene i LUB har vi blitt kjent med andre som har opplevd å miste barn, det har vært veldig fint. Nå har vi kommet til et punkt der vi selv føler for å bidra i det lokale LUB-arbeidet. Hvis noe positivt kan komme ut av tapet av Isak, så må det være at vi selv kan bidra når andre trenger å treffe noen som vet hvor tung veien er, sier Line og Stig.

LUB har for tiden rundt 50 kontaktpersoner som er til disposisjon når nye rammede foreldre henvender seg til LUB for hjelp og støtte. Alle foreningens kontaktpersoner har gjennomført grunnkurset der målet er å bidra til at foreningens kontaktpersoner er godt forberedt på sorgstøtteoppgavene som venter lokalt og at de kjenner seg trygg i rollen som kontaktperson og

samtalepartner. Derfor er kurset sterkt preget av at deltakernes egne erfaringer blir gjenstand for samtale og diskusjon i plenum og i mindre grupper. Det er også flere samtaleøvelser i løpet av kurset der deltakerne innehar ulike definerte roller når reelle situasjoner og erfaringer samtales om. Hensikten er å trene på og reflektere over utfordringer knyttet til hjelperollen.

Ser frem til oppgaven

Hvordan blir det å ta den første kontakten med et rammet par, Line og Stig?

- Vi ser frem til oppgaven, selv om det også blir litt skummelt! Men vi har lært at det handler mest av alt om å være til stede som et lyttende medmenneske. Til tross for at vi er blitt tryggere og sterkere etter disse helgene, er vi også blitt ydmyke overfor dem vi skal møte, sier Line og får støtte av Stig:

- Ingen er like til tross for at tapshistorien kan se lik ut, vi aner ikke hvem de er og hvilken livshistorie de har. Vi må prøve å møte dem der de er – dette har vi jo jobbet mye med på kurset. Jeg tror dette vil kreve en stor porsjon tålmodighet av oss som kontaktpersoner, men jeg ser frem til oppgaven, avslutter Stig Negård.

16 nye kontaktpersoner i LUB er klar til innsats for nyrammede familier: Fra v. foran: Anne Myrvang Karlsen (Nordland), Wenche Aak (Møre og Romsdal), Malen Ellingsen (Sør-Trøndelag), Mariann Ødegaard (Vestfold), Jane Sjøbrend (Hedmark/Oppland) og Berit Pettersen (Troms). F. v. rad 2: Line Negård, Tina Røskaft, Elin Bush Reitan, Jorun Buvarp (alle Sør-Trøndelag) og May Lisbeth Wiik (Nordland). F. v. rad 3: Stig Negård, Øyvind Røskaft, Alexander Reitan, Jann Ove Buvarp (alle Sør-Trøndelag) og Håkon Ree (Nordland). Bak: Kurslederne Paul Sundar og Oddbjørn Sandvik. Foto: Trine G.Kalstad.